

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23CoE/343/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111233033
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111233033.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: mal. Y. P., bytom M. XXX/XX, Z., zastúpeného zákonnou zástupkyňou - matkou U. L. P., bytom M. XXX/XX, Z., právne zast. Mgr. Ivanou Lackovou, advokátkou so sídlom Jána Fabu 9, Trenčín, proti povinnému: W. P., bytom B. XXX/XX, Z., o vymoženie výživného, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 60Er/4304/2011-39 zo dňa 20. júla 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa námietkam povinného proti exekúcii vyhovel s poukazom na § 50 ods. 1 Ex. por. Uviedol, že súdny exekútor dňa 01.02.2012 doručil námietky povinného proti exekúcii, ktoré povinný podal v zákonnej lehote. Povinný námietky odôvodnil tým, že dlžné výživné za mesiac august 2011 uhradil bezhotovostným platobným stykom dňa 13.08.2011, avšak peniaze z účtu odišli, ale suma neprešla a nakoľko povinný čakal na písomné vyjadrenie banky kvôli zdokladovaniu k úhrade za mesiac august došlo dňa 14.09.2011 priamou platbou v hotovosti na účet bývalej manželky. Za ostatné mesiace a to september 2011 až január 2012, t. j. 5 mesiacov prebehli platby bezhotovostne. Oprávnená prostredníctvom právnej zástupkyne listom doručeným súdu dňa 03.02.2012 podala vyjadrenie k námietkam povinného, v ktorom uviedla, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnene, pretože povinný v mesiaci august neuhradil na účet matky maloletého výživné vo výške 49,79 eur. Povinný až do podania návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 20.12.2011 vykonával platby bežného výživného. Podľa oprávnenej sa za uhradenie dlžného výživného, ktoré vzniklo v mesiaci august za september dá považovať až platba 18.01.2012, eventuálne 23.01.2012, teda po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Zo spisu zistil, že exekučným titulom pre vykonanie exekúcie je rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/173/2005-54 zo dňa 17.05.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.07.2006 a ktorým bolo povinnému uložené platiť výživné na mal. Y. P. 49,79 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám zástupkyne vždy do 15. dňa vopred od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa uzavrel, že ako vyplýva z vyjadrenia oprávnenej, tvrdení povinného a s poukazom na priložené potvrdenia o úhradách vykonaných bezhotovostným stykom, povinný zameškané dlžné výživné za mesiac august 2011 vo výške 49,79 eur uhradil dňa 23.01.2012, teda po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Povinný teda zaplatil zameškané dlžné výživné a preukázateľne dobrovoľne plnil bežné výživné, a teda naďalej plnil zákonnú povinnosť. Za splnenie uloženej povinnosti povinnému 49,79 eur za mesiac august však nemožno považovať úhradu vykonanú dňa 14.09.2011 vkladom na účet matky oprávneného, keďže v tomto mesiaci bola vykonaná iba jedna platba a teda išlo o výživné za mesiac október 2011. Vzhľadom k tomu, že skutočnosti uvádzané v námietkach povinným sú dôvodmi na vyhoviecie námietkam, súd prvého stupňa námietkam povinného vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, podľa ktorého súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho závery sú z tohto titulu

neprijateľné a konanie malo zrejme aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ako oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uviedol už vo vyjadrení k námietkam zo dňa 02.02.2012, v mesiaci september 2011 neprešli dve platby od povinného a úhrada zo dňa 14.09.2011 je považovaná v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín 18C/173/2005 za bežné výživné za mesiac október 2011. K tomuto záveru dospel v odôvodnení uznesenia aj súd prvého stupňa, ktorý mal za preukázané, že dlžné výživné povinný neuhradil dňa 14.09.2011, ale až dňa 23.01.2012, teda až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie exekútorským úradom JUDr. Bohumila Kubáta. Povinný do dňa 23.01.2012 vykonával úhrady len bežného výživného, čo oprávnený preukázal výpisom z účtu matky, ktorý bol prílohou vyjadrenia k námietkam zo dňa 02.02.2012. Povinný teda pred začatím exekučného konania na základe návrhu zo dňa 20.12.2011 svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť dobrovoľne nesplnil a exekučné konanie bolo a je voči nemu vedené oprávnene. V celom uznesení súdu prvého stupňa je navyše spomínaná oprávnená v ženskom rode, no oprávneným je maloletý Y. P. a dlžné výživné je to, ktoré nebolo uhradené v mesiaci august 2011, čo v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín 18C/173/2005-54 predstavuje výživné za mesiac september 2011. Okresný súd Trenčín navyše, z neznámych dôvodov, nedodrжал zákonnú 60 dňovú lehotu, v ktorej malo byť o námietkach rozhodnuté. Exekúcia podľa názoru oprávneného začala oprávnene, nakoľko povinný dobrovoľne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a navyše v minulosti sa rovnakým spôsobom snažil svojej povinnosti vyhýbať, na základe čoho bol aj právoplatne odsúdený. Povinný o svojom nedoplatku v dobe podania návrhu na exekúciu vedel, nakoľko sa k nemu vyjadroval na pojednávaní trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/26/2011 dňa 28.11.2011, ale nápravu nezjednal, resp. zjednal, až keď sa dozvedel o ďalšej exekúcii na výživné. Dovolil si vysloviť domnienku, že námietkam povinného nemalo byť vyhovené a mali byť zamietnuté. Úhrada dlžnej sumy bola vykonaná až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, povinný pred začatím exekučného konania dobrovoľne svoju povinnosť neplnil. Povinný svojim konaním, resp. nekonaním vyvolal vznik trov konania, ktoré by neboli bývali vznikli, ak by svoju povinnosť platiť výživné, plnil riadne a včas. Následkom zaplataenia dlžnej sumy povinným dňa 23.01.2012 nemalo byť podľa názoru oprávneného vyhovieie námietkam, ale znížená odmena exekútora, nakoľko povinný splnil svoju povinnosť v lehote, uvedenej v upovedomení o začatí exekúcie. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietá. Zároveň, aby priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 63,28 eur za úkony právnej služby (za prevzatie a prípravu zastúpenia 8,30 eur, návrh na vykonanie exekúcie 8,30 eur, vyjadrenie k námietkam 8,30 eur a odvolanie voči uzneseniu 8,30 eur, režijný paušál za 4 úkony právnej služby rok 2011 a 2012 - 2 x 7,41 eur a 2 x 7,63 eur) a exekútorovi trovy exekučného konania.

Povinný podal k odvolaniu písomné vyjadrenie, kde upriamil pozornosť na fakt, že ku dňu vydania uznesenia súdu prvého stupňa 20.07.2012 oprávnený neeviduje vzhľadom na už vyplatenie inej exekúcie za údajné dlžné výživné na vyživovacej povinnosti ani cent. Vyživovaciu povinnosť si povinný riadne plní už celých 8 rokov od narodenia oprávneného. Iná exekúcia mu vznikla za obdobie 5 mesiacov (august 2009, január 2010, júl 2010, september 2010 a október 2010) kedy mali ústnu dohodu so zákonnou zástupkyňou oprávneného a za dané obdobie oprávnenému zabezpečoval nákup oblečenia a hračiek, ktoré má u neho. Úrad sociálnych vecí a rodiny potvrdil existenciu týchto vecí pri návšteve, keď skúmal pomery a možnosti u povinného po jeho žiadosti o rozšírenie návštev s oprávneným aj na celé víkendy. Zákonná zástupkyňa oprávneného však v decembri 2010 na PZ Trenčín podala oznámenie o neplnení vyživovacej povinnosti. Povinný vydokladoval súdu, že za dané obdobie synovi nakúpil oblečenie prevyšujúce sumu dlžného výživného 248,74 eur. Dokázal, že zákonná zástupkyňa oprávneného klame na súde, kde na jeho otázku či už v minulosti boli medzi nimi ústne dohody, to poprela. Dohody boli, dokazoval to dôkazmi. Nič však nepomohlo a súd na základe svedectva zákonnej zástupkyne oprávneného proti povinnému jej vyhovel, hoci nebol žiadny dôkaz, bolo iba slovo proti slovu. Trestné oznámenie pritom mohla podať už po údajne treťom zaplatení, t. j. v júli 2010. Súd v decembri 2011 odsúdil povinného za neplnenie si vyživovacej povinnosti na 12 mesiacov podmienene len na základe slova zákonnej zástupkyne oprávneného proti nemu. Nikdy povinný vinu nepriznal a nestotožnil sa s daným verdiktom. Na výživnom sa podieľa aj nad rámec svojich povinností, na súde je vydokladované, že v roku 2010 zaplatil nad rámec výživného priemerne okolo 35 eur mesačne, v roku 2008 podobne. V druhej exekúcii ide o sumu jedného výživného 49,79 eur, kedy bola na povinného podaná exekúcia až po 5 mesiacoch. Keďže súd rozhoduje na základe dôkazov, nedá sa jednoznačne už určiť, ktorá platba bola vlastne úhradou za daný august 2012. Žiadne platby od januára 2012 neboli značené a rozhodnúť v tejto veci je v rovine špekulácie. Zákonná zástupkyňa oprávneného úmyselne

preťahuje toto konanie, keďže sa nemá odvolávať už na nič, povinný nedlhuje na výživnom ani cent, všetko má riadne vyplatené. Na jej podnet má pre sumu 49,79 eur už od januára 2012 blokovaný účet v banke, ktorý nemôže využívať, rovnako ako auto v svojom vlastníctve, na ktoré je uvalená exekúcia. Povinný podával urgenciu na urýchlené riešenie tohto prípadu, lebo je maximálne nemorálne, aby kvôli tejto sume nemohol plnohodnotne využívať svoj účet, aj vynakladať s autom podľa svojho uváženia. Auto je od jesene 2011 nepojazdné a vzhľadom na exekúciu ho nemôže odhlásiť ani predať a musí už rok naň platiť PZP. Doteraz na svoju obhajobu v súdnych preťahoch proti výmyslom zákonnej zástupkyne oprávneného musel vynaložiť na poplatkoch a súdnych poplatkoch sumu 429 eur, ktoré čerpá s finančných úspor, ktoré sporí oprávnenému, čiže zákonná zástupkyňa oprávneného svojím správaním voči povinnému oberá svoje vlastné dieťa o prostriedky, ktoré mu sporí povinný. Verí, že súd odvolanie zákonnej zástupkyne oprávneného zamietne, prípad ukončí, a že ona za úmyselný preťah v konaní bude znášať všetky výdavky spojené s prípadom.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia.

Podľa § 50 ods. 1 Ex. por., povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvého stupňa poverením č. 5309/100223 zo dňa 09.01.2012 poveril súdneho exekútora JUDr. Bohumila Kubáta vykonaním exekúcie na vymoženie zameškaného výživného za mesiac august 2011 vo výške 49,79 eur, na podklade rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/173/2005-54 zo dňa 17.05.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.07.2006. Povinný podal námietky proti exekúcii, ktorým súd prvého stupňa v napadnutom uznesení vyhovel s odôvodnením, že povinný zameškané dlžné výživné za mesiac august 2011 vo výške 49,79 eur uhradil dňa 23.01.2012, teda po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Exekučné konanie má charakter sporového konania, tento charakter sa však prejavuje iba v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávneným a povinným, či možno vykonávať exekúciu, teda či sú splnené predpoklady na to, aby súdny exekútor vykonával úkony exekučnej činnosti smerujúce k speňaženiu majetku alebo k vynúteniu inej povinnosti. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázkach, či sa exekúcia oprávnene začala. Povinný môže uvádzať v námietkach proti exekúcii iba tvrdenia, ktoré pripúšťa ustanovenie § 50 ods. 1 Ex. por., a to zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku, dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a hmotno-právnu legitímáciu účastníka oprávneného alebo povinného. Všetky uvedené okolnosti sú zároveň dôvodom na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu. Ak teda povinný námietky nepodá, môže neskôr kedykoľvek podať z uvedených dôvodov návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie, však nemá odkladný účinok na vykonanie exekúcie, teda na vydanie exekučného príkazu. Je preto opodstatnené, aby sa povinný mohol brániť proti exekúcii aj formou námietok, teda skôr, ako exekútor poverený vykonaním exekúcie zo strany exekučného súdu vydá exekučný príkaz, a začne vykonávať jednotlivé úkony exekučnej činnosti vedúce k vymoženiu pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Námietky v zmysle vyššie uvedeného predstavujú procesnú obranu povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom ich účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Povinný musí uviesť dôvod neprípustnosti exekúcie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel právoplatné, súd exekúciu zastaví v zmysle vety prvej ustanovenia §

50 ods. 5 Ex. por. Povinný môže v rámci námietok proti exekúcii navrhnúť, aj keď to nie je obligatórne, zastavenie exekúcie. Námietky v konečnom dôsledku predstavujú procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Ich predmetom môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Hmotnoprávne skutočnosti možno rozdeliť na skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávnych noriem, bránia vymáhateľnosti nároku, inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie alebo znamenajú námietku, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

Exekučný súd koná a rozhoduje o námietkach spravidla bez pojednávania. Ak však rozhodnutie o námietkach závisí od skutkových okolností, ktoré sa musia zisťovať procesným dokazovaním, exekučný súd musí nariadiť pojednávanie (§ 122 a § 251 ods. 4 O.s.p.), predvolať naň účastníkov konania, prípadne osoby, ktoré je nevyhnutné vypočuť, zástupcov účastníkov a umožniť im plné uplatnenie ich procesných práv uvedených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Inak exekučný súd odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom, čo môže mať iné dôsledky, ak sa námietkam vyhovie, a iné dôsledky v prípade, ak sa námietkam nevyhovie.

Odvolačný súd uzaviera, že zánik vymáhaného nároku je dôvodom na podanie námietok iba v prípade, ak nastal pred začatím exekučného konania, teda pred dňom, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie (veta prvá ustanovenia § 36 ods. 2 Ex. por.). Vychádza sa z toho, že konanie o námietkach je sporom o tom, či sa exekúcia začala oprávnene, či boli na podanie návrhu na začatie exekúcie splnené všetky zákonné predpoklady. Ak vymáhaná pohľadávka bude uspokojená až po začatí exekučného konania, končí sa exekúcia bez vydania osobitného rozhodnutia súdu o jej zastavení, a to ak nárok oprávneného zanikol preto, že súdny exekútor vymohol plnenie od povinného, končí sa exekúcia týmto vymožením, alebo ak nárok oprávneného povinný splnil, končí sa exekúcia tým, že súdny exekútor upustí od jej vykonania (§ 46 ods. 3 Ex. por.). Ak povinný po začatí exekučného konania splnil vymáhanú pohľadávku a zároveň podal aj námietky proti exekúcii, súdny exekútor od vykonania exekúcie upustí a súd o takýchto námietkach vôbec nerozhodne (posledná veta § 50 ods. 1 Ex. por.).

V preskúmvanej exekučnej veci povinný splnil pohľadávku oprávneného až po začatí exekučného konania a oprávnená dôvodila, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnene, pretože povinný v mesiaci august neuhradil na účet matky maloletého výživné vo výške 49,79 eur. Povinný až do podania návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 20.12.2011 vykonával platby bežného výživného. Mala za to, že za uhradenie dlžného výživného, ktoré vzniklo v mesiaci august za mesiac september sa dá považovať až platba 18.01.2012 eventuálne 23.01.2012. Odvolací súd v tomto prípade zastáva názor, že v danom prípade nie je dôvod vyhovieť námietkam. Súdny exekútor nemá oprávnenie hodnotiť sporné skutočnosti medzi účastníkmi konania, teda nesmie od exekúcie upustiť, ak oprávnený popiera, že jeho pohľadávka bola splnená. Právomoc rozhodnúť takýto spor má iba exekučný súd. Nakoľko sporná platba bola vykonaná až po začatí exekúcie, teda exekúcia bola začatá dôvodne, nebol splnený dôvod pre vyhoviecie námietkam povinného proti exekúcii, tieto mali byť zamietnuté a súd prvého stupňa mal následne skúmať či nie je dôvod pre zastavenie, prípadné čiastočné zastavenie exekúcie.

Odvolačný súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti preto napadnuté uznesenie zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a podľa ods. 2 cit. ustanovenia vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.